

Следъ калинката при извора дойдоха пчелата и мравката. Стъкли се, накичили се, едва пристгъваш, като че отиваш на хоро.

— Ето ти най-богатитѣ моми въ селото, — подметна чичото.

— И тѣхъ не искамъ. Мравката е богата, но краката ѝ сѫ криви. Пчалата пѣкъ е много зла, — каза комарътъ.

Жълтурчето пакъ пошепна на лютичето, то — на здравеца и на незабравката, тѣ — на глухарътъ, а глухара — на босилека. Той причака дветѣ дружки и се провикна още отъ далечъ:

— Хей, моми, при извора се е скрилъ комарътъ. Невѣста си търси. Ама въсъ не харесва. Мравка имала криви крака, а пчелата била зла.

Той мисли, сигурно, че неговитѣ крака сѫ най-хубавитѣ въ свѣта. Кажи му, че нѣма мома въ нашето село, която да му е приятка, — отговориха дружките.

Последна дотърча за вода мухата. Запъхтяна, съ килната на задъ забрадка, съ увѣхнала китка на челото, бѣрза, че се отбивала тукъ-тамъ, па закъснѣла.

— Ето последната мома. Дано поне тя ти хареса, — пошуши чичото.

— И нея не одобрявамъ. Голѣма скитница и бѣбрица е.

— Показахъ ти всичките моми отъ селото. Размисли добре. Която си изберешъ, азъ ще отида сватовникъ, — рече чичото и тѣкмо да стане, по пжтеката се зададе още една мома: черна, грозна, мръсна.

— Ето още една мома, — навѣси се брѣмбѣрътъ. — Но не-
зnamъ нито коя е, нито откѣде е.

— Остави я. По-грозна мома не съмъ виждалъ.

Тръгнаха брѣмбѣрътъ и комарътъ да се прибиратъ, че вече притъмни.

Презъ това време на селския площадъ се виеше кръщно хоро. Момитѣ разправяха, какво имъ казалъ босилекътъ и се превиваха отъ смѣхъ. Надумаха се, никоя да не се омжжи за комара, защото е много глупавъ и надутъ.

А той цѣлата ноќь не спа. Все мисли, коя мома да поиска за невѣста. Най-после избра пеперудката.

Сутринта рано-рано комаровата майка и брѣмбѣрътъ, облечени въ най-новитѣ си премъни, почукаха на вратата на пеперудката. Посрещна ги баща ѝ. Като чу, защо сѫ дошли тия ранни гости, поклати глава и отговори, че не дава дъщеря си на комара.

Завѣрнаха се сватовниците посърнали, мѣлчаливи. Не смѣятъ устата си да отворятъ. Най-после продумаха:

— Баща ѝ не ти я дава за невѣста,

Но комарътъ не се отчая. Вдигна високо глава.

— Тя ще загуби. Поискайте калинката.

Запѣтиха се сватовниците при родителите на калинката. Но и тѣ не се съгласиха да омжжатъ дъщеря си за комара.